

לג:

עין משפט
גר מצות

צמח א מ"י פ"ב מהל' תרומות הלכה יא ופ"ו מהל' איסורי מצות הלכה ז
ק ב מ"י פ"ט מהלכות טומאת אוכלין ה"ב:
קא ג ד מ"י פ"ב מהלכות תרומה הלכה יב:

מוסף רשמי

דורכן חתה משה
במבשרה. וזו יתה א'
בשנים תשקן נביעה
והיכלת טיפה ראשה
עומתה טיפה שרר י'
משער (1977) ד.ד.
במבשרה מבורה דורכן.
היכלת חתה טיפה
בשנים תשקן נביעה
והיכלת טיפה ראשה
עומתה טיפה שרר י'
משער (1977) ד.ד.

דבינו חננאל

[illegible]

קרא ראשית ששיריה ניכרים. ואם מאמר והא שירה
ניכרים דמעיקרא הוה אסירא דהנאה של מילי כגון
וכיוצא בו מדיד דהוה אטבל טמא לחין מדליקין בו ומשעת
ואלין מדליקין בו י"ל דזוקא בעצל טמא חוץ מדליקין
בו ט"ל טמא משמת מרומתי
אמר אמר מדבר מה
טעורה חין קר דה אלף
הרמה ואלין אף מרומה וכי'
עצב של חמן מדליקין דלא
יכיל אלף בשמי מרומה:

*דורכן פחות פחות *
 אלמא קסבר משקין מ
 מיטמאי לבי חסית לה
 לשיעוריה אי הכי כבי
 מת שסחט זיתים ו
 טהורין החרר אי עבב
 דילמא אתה ר' למיעבד
 חסדא *מאן ציית לך
 טומאה שבהן להובי
 משקין מיבלע בליע
 אוכלא איטמו ליה מוש
 תיסברא דמשקין מיפ
 מת שסחט זיתים וע
 טהורין אי אמרת
 משום הכי טהורין א
 בליע' אמאי טהורין א
 בעבבים טהורין א
 פחות להו *כי חסית
 דאי לא תימא הכי
 זה דומה לתרומת ה
 שנטמאה שאין לו בה
 היתר הסקה הא הית
 דאי בעי דריך להו
 אמר רבא גזירה *דיילכ
 *אמר ליה אביי ומי חי
 מודליקין בפת ובשמן
 אמר ליה *פת וריק
 של תרומה רמי ליה בה
 בפת ובשמן של תרומ
 משמיה דחוקיה ורבא
 מרתא אמר רב הונא
 חיטי לא שמא יבא
 יותנן אמר *אפילו חי
 אתי בקן לידי תקק

קל ומקבל הוא צנן טומאה אם יגע בטומאה ומטמא שאר
אין לאו אוכל הוא לא מקבל הוא צנן טומאה דלית בה שיעור
י ביה אוכלין אחריו טהורין הן שאין נוגעין בנבילה אלא
זון רש"י: ונע"ע חט"י שבת לא. ד"ה אי לענין חט"י ונבילה לא. ד"ה אמר:
בשליקא

(טומאה מגע ורישא דטוליה נקט אבל זכ טעמא דביסטא שפס
 טעמא ראשונה יאטעבל העץ והבידיו טעמא משקין של העץ
 שיעור והכל טומא: **הס דאי עבדי קאמר**. שפסא אבל הכא
 שפסא למיעבד ויתר מכביה כל שפסא וכשיצאה טפה ראשונה ע
 שקרילו תחלה גע הארבל טעמא העצים: **משקין בלישי**.
 מ המדוך אין בהן שיעור כדי לקבל טומאה והוא זכר מליג
 יכדי. דמשקין בלישי ואטעמא אלף מיעקד פקידו ואין מטע
 דמשמע טעמא תומא ועצים קודם דריחא וקמני אין לו נ
 גביה: **לירי חקל**. כהוא דורכן שמה ואכל מלך: **מדליקין**
 וכל חמישין דלמא אכל מדין: **אל פס**. דכי זכר יליה מ

ותחת פחות מכביצה. אמר רב חסדא והלא ענבים הללו שנשמוא קתני, מכלל דטמאין דתנן דינן כשר לנשים, וידיקין מדריבו דאמר אנה הלכה שומאן, אלמא קסבר וכוין שנשמוא הענבים הן והמשקין שבהן נשמוא יחזיו. וכוין שיתדיו נשמוא אנה

כל שעה פרק שני פסחים

דלמר קרא ראשים. משמע שמהל היא ראשית ולכן שירים יוצרים שמהל היא מחירן לישראל ולי במפריש תרומת חזק מה היתר ים בצורה שמהל ראשית עושה שירים כי הו מעיקר טבל הו שר בהלה ואסורין בצילה השתל נמי שר בהלה ואסורין בצילה

מִשׁוֹם חֶמֶץ וּלְעֵינַי מִלֵּא הוּא שְׂרִירָה
פְּתוּחָה מְכֻלֵּסָה. אוֹכֵל טוֹמֵא אֵין
טוֹמֵא אֲחֵרִים: וְיֵינן כָּשֶׁר לְנִסְכִּים.
לְדִלּוֹ מִתְמַח: קִסְרֵם מִשְׁקִין מִיֶּקֶד
פְּקִידִי. מוֹסְקֵדִין הֵן בְּחֹךְ הֵזֶה וְאִין
יִבְדּוּר. לֹא אֵלֶּה כִּמִּי שְׁטוּמָה כְּלִי
וּכְשֵׁנִתָּמָה הוּא לֹא טוֹמֵא מִשְׁקֵה כְּלָל
זֶה טוֹמֵאֵת אֲכֻלֵּין דְּלֵאזֵּל אוֹכֵל כְּדוֹמֵה
חֲשִׁיב כְּדִידֵייו וְטוֹמֵאֵת מִשְׁקִין נָמִי
לֹא טוֹמֵאֵת וְאִשׁ״ס שְׁמֵשְׁקָה מִקְבֵּל
טוֹמֵא״ כָּל שֶׁהוּא דֵּלֵא הִיא שֶׁם מִשְׁקָה
עֵלֵי זֶה וְזֶה אֵין צִירֻף חֲסִירֻף עִמּוֹ
דְּלֹא זֶה אֵל כֵּן בְּשִׁמְשֻׁתָּהּ: כְּחִבְדִּירָה
לְאִימָה מִיֶּטְמוֹ. מִשְׁקִין לִי שְׁמִיט לְהוֹ
הִסְתַּמְּקִין וְנוֹעֵינן לֹא הוֹסִים יִתְדֵי וְדִמִּי
פְּתוּחָה לְהוֹ לִי לְשִׁמְשֻׁתָּהּ לְאִימָה וְאִי

[illegible]

השנייה בחמה ונתחמטו טהורין וכן כית חלב ופיגול וזמור חזר והניקן בגממים ותפחו תמאין וזיבין עליהן משום פיגול וזמור וחלב ואע"ג דגמלים הנזכרין בחזקו לאו חלב ניהלו דאי משטילי לאו וסמיניא חזק פטור אפילו הכי לא במה דנזוהו ניהו משטילי וסמיניא וזמור חזק נקט שאינו מתמלא בהיסט והוא הדיו נטמא לשנייה.

אָפֿילו גרַגור יחִיד תַּנּוּ הַחֶסֶד דַּמְטאַט אָפֿילו כּפּאַטוּי כּלִי עַן דִּרְיוֹן
נַמְשֵׁא מַמְשָׁק מִקְבֵּל טוּמאַה כּכֵּל שְׂוֹא וּבִשְׁחֹר וּנְתָנוּ לַחֲבוּי וְהַעֲרַב
כּבֵּל לִימֵךְ מַה יַּעֲשֶׂה יוֹמָא לִיּה דִּרְיוֹן פְּחוּת מַכִּיבָּה אֲבָל כִּיבָּה לֹא
יֵשׁ אִם כּבֵּל כִּיבָּה וּנְטֻמַּת הַטֵּפֶה וְחוּרֹת וּמַחֲרָבֹת בַּנְשָׁקִי: **טוּמַאָה**
בַּחֲבֹל כֵּן לְעוֹשֵׂי מַלְכוּת דַּפְסִיחוּ חִיבּוּרֵהוּ וְהוּא וְנַמְשֵׁא עֵמוּ: **אֲחָי**
נַמְשֵׁא: **כִּי שְׂמִיעַ מִלִּי לִישׁוֹת לִשְׁמִיעוּרִי**. וּבִשְׂנוּעֵי כַּחֲבֹל הַעֲבוּ וְדוּחֹהוּ
בַּנְשָׁק דִּקְדַּחְתִּי בַּהֲדִיא וּבִלְבַד שָׁלֵא יַעֲבֵ בַּמָּקוֹם הַמְשָׁק: **דֹּאִי לֹא**
דִּרְיוֹן נִגְשִׁית טוּמַאָה בַּחֲבֹל: **הָא דַּפְסִינָא**. לְעִיל כִּי לַתְּרוּמַת חוּמִּים
הַיֵּתֶר אֲחִילֵה הָא הַיֵּתֶר אֲחִילֵה נִמִּי אִיתֵּי בַּה דֹּאִי בְּעִי דִּרְיוֹן לֵה פְּחוּת
כִּפְסָא וּבִשְׂמֵן כּוֹ. וְהָא וְדֹאִי בַּחַד שַׁעֲמָא לֹא מַדְלִיק שְׁמֵן כּוֹלֵה אֲלֵא
אִשָּׁא וְהוּא לֹא אֲחִי לַמִּכִּילֵה: **אֲבָל שְׂמִיעַ**. אִי נִמִּי וְרִיק לֵהוּ כֵּן מַמְשֵׁא:
בַּשְׂמִיעָה

נזירה היא משום דחיישין דלמא אתי לירי תקלה, כלומר יאכלם כמות שהם. או יסחטם יתר וזי תחילה והנני מדליקין בפת ובשמן של תרומה שנטמאת, ואי תחישין דלמא לא ליה. ורשנין חת וזורה לבין העצים, שמו נמי רמי ליה בכלי מאוס, וכיון דמאסין לא

מסורת הש"ס

(א) וּפְרִיזוּן הָ: חֲלִין
 קִטְלָהּ: (ב) וְקָמָה לָהּ: עִיר
 חֲסִידָהּ חֲלִין קָח: דְּרִישׁ וְלֹא
 שִׁמְרָהּ: (ג) שֶׁכֵּת קָמָה:
 שְׂמֻרָה: (ד) וְיִמְצָא וְיִמְצָא
 וְיִמְצָא: (ה) וְיִמְצָא: (ו)
 מִשְׁמֵהּ: (ז) וְיִמְצָא: (ח)
 מִשְׁמֵהּ: (ט) וְיִמְצָא: (י)
 מִשְׁמֵהּ: (יא) וְיִמְצָא: (יב)
 מִשְׁמֵהּ: (יג) וְיִמְצָא: (יד)
 מִשְׁמֵהּ: (טו) וְיִמְצָא: (טז)
 מִשְׁמֵהּ: (יז) וְיִמְצָא: (יח)
 מִשְׁמֵהּ: (יט) וְיִמְצָא: (כ)
 מִשְׁמֵהּ: (כא) וְיִמְצָא: (כב)
 מִשְׁמֵהּ: (כג) וְיִמְצָא: (כד)
 מִשְׁמֵהּ: (כה) וְיִמְצָא: (כו)
 מִשְׁמֵהּ: (כז) וְיִמְצָא: (כח)
 מִשְׁמֵהּ: (כט) וְיִמְצָא: (ל)

תורה אור השלם

ו. ראשית דגנך תירשך
ותצטרך וראשית ג
צאנך תתן לו:

גליון הש"ס

[illegible]

רבינו חננאל (המסד)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones